

Дело C-259/24

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

12 април 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal judiciaire de Marseille (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

8 април 2024 г.

Жалбоподател:

SAS Ténergie Développement

Отвeтник:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence — Alpes — Côte d'Azur — Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[...]

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПО НАСРЕЩНА ЖАЛБА

[...]

ДЕЛО: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT/LE DIRECTEUR Regional DES DOUANES DE MARSEILLE, Établissement public Direction public Direction interrée des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse, Établissement public Direction Régionale des Douanes de Marseille

[...] по делото между:

ЖАЛБОПОДАТЕЛ В ГЛАВНОТО ПРОИЗВОДСТВО И ПО НАСРЕЩНАТА ЖАЛБА

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [...]

[...] [данни за контакт и представител на жалбоподателя]

ОТВЕТНИЦИ В ГЛАВНОТО ПРОИЗВОДСТВО И ПО НАСРЕЩНАТА ЖАЛБА

г-н **LE DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE**,
[...]

DIRECTION INTERREGIONALE DES DOUANES PROVENCE ALPES COTE D'AZUR CORSE, представлявана от своя директор,
[...]

DIRECTION REGIONALE DES DOUANES DE MARSEILLE, представлявана от своя директор, [...]

[...] [данни за контакт и представител на ответниците]

[...] [процесуални въпроси]

ИЗЛОЖЕНИЕ НА СПОРА:

Групата TENERGIE изгражда и експлоатира слънчеви електроцентрали във Франция.

Дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT се снабдява от доставчици от различни страни с материалите, необходими за изграждането на слънчевите електроцентрали. През 2013 г. тя избира дружеството UPSOLAR, за да осигури координирането на производството на слънчеви панели от тайвански подизпълнител — TYNSOLAR COP.

От декември 2013 г. слънчевите панели се внасят в Fos-sur-Mer с допускане за свободно обращение и с посредничеството на дружествата Gontrand Frères и Kuehne Nagel, които са митнически представители, отговарящи за декларациите на дружеството Ténergie Développement.

След международно разследване, проведено от OLAF (Европейска служба за борба с измамите) през 2014 г. с цел проверка на митническия произход на фотоволтаичните панели, изпратени от Тайван и внесени в Европа, френската митническа администрация извършва проверка на вноса на дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT.

На 15 октомври 2015 г. тя изпраща на дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT уведомление за резултатите от разследването, в което се установява нарушение на европейската антидъмпингова правна уредба: на 15 декември 2015 г. е издадено уведомление за нарушение поради неверни декларации за произход на внесените в периода от 18 декември 2013 г. до 27 февруари 2014 г. панели.

На 2 март 2016 г. му е връчен първи акт за установяване на митническо задължение.

На 21 ноември 2019 г. след подадено от дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT искане за отмяна, митническата дирекция отменя акта за установяване на митническо задължение от 2 март 2016 г. с мотива, че правото на изслушване не е било приложено.

След това на 11 декември 2019 г. тя му връчва ново уведомление за резултатите от разследването.

На 26 август 2020 г. тя му връчва уведомление за нарушение на приложимото митническо законодателство.

На 16 септември 2020 г. е издаден нов акт за установяване на вземания в размер на 2 405 887 евро (антидъмпингово мито в размер на 1 979 575 евро и изравнително мито — 426 321 евро).

Подадената от задълженото лице жалба е отхвърлена на 4 март 2021 г. от регионалния митнически директор.

С препоръчано писмо с обратна разписка от 12 април 2021 г. дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT иска опрощаване на антидъмпинговите и изравнителните мита в размер на 2 405 887 евро, за които е уведомено с акта за установяване на митническо задължение от 16 септември 2020 г.

С препоръчано писмо с обратна разписка от 19 октомври 2021 г. регионалният директор на митниците дава отрицателно становище.

На 4 май 2021 г. дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT подава пред Tribunal judiciaire de Marseille (Съд на Марсилия, Франция) жалба срещу междурегионалната митническа дирекция и междурегионалната митническа приходна служба за отмяна на акта за установяване на митническо задължение.

С решение от 9 май 2023 г. Tribunal judiciaire de Marseille отхвърля жалбите на дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT, което обжалва това решение.

На 18 май 2021 г. митническата администрация регистрира ново искане за опрощаване от страна на дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT.

На 16 септември 2021 г. генералната митническа дирекция издава отрицателно становище по искането за опрощаване.

С писмо, връчено на 29 ноември 2021 г., тя му отказва окончателно опрощаване на митата.

С жалба от 25 февруари 2022 г. дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT призовава междурегионалната митническа дирекция Provence Alpes Côte d'Azur, регионалната митническа дирекция в Марсилия и регионалния директор на митниците и акцизите в Марсилия пред Tribunal judiciaire de Marseille (Съд на Марсилия, Франция), с цел:

- да се отмени решението, с което се отхвърля искането за опрощаване на мита, получено от администрацията на 19 април 2021 г.;
- да се постанови пълно опрощаване на антидъмпинговите мита, изравнителните мита и лихвите за забава;
- при условията на евентуалност — да се разпореди на митническата администрация да извърши повторно разглеждане на преписката с препращане на Европейската комисия за проверка;
- да бъдат осъдени солидарно междурегионалната митническа дирекция Provence Alpes Côte d'Azur — Corse, регионалната митническа дирекция в Марсилия, регионалният директор на митниците и акцизите в Марсилия да му заплатят сумата от 50 000 евро като обезщетение за претърпените от него вреди.

Освен това то иска посочените ответници да бъдат осъдени *in solidum* да му заплатят сумата от 10 000 евро на основание член 700 от Code de Procédure Civile [Граждански процесуален кодекс] и да бъдат осъдени солидарно да заплатят съдебните разноски.

То поддържа, че френските, европейските и тайванските митнически органи са допуснали грешка и че не е можело разумно да установи тази грешка и е действало добросъвестно.

От това то заключава, че условията за опрощаване на мита са изпълнени.

То се позовава на грешка на администрацията, тъй като Европейската комисия чрез OLAF (Европейска служба за борба с измамите), която е разполагала с доказателства, от които може да се установи, че доставените слънчеви панели са с произход от Китай, не е извършила по-задълбочени проверки и не е предупредила дружествата, поръчали тези панели. Освен това то поддържа, че митническата администрация, която е извършила контрол на поръчаните от него продукти и е разполагала с доказателства в тази насока, е трябвало да извърши по-задълбочен контрол или поне да го уведоми за подозренията си относно действителния произход на панелите при първите проверки през 2014 г.

То поддържа, че липсата на възражение след проверка представлява грешка от страна на администрацията по смисъла на член 119 от Европейския митнически кодекс; че тайванските сертификати за произход не са били обезсилени и все още са били достъпни на уебсайта на тайванската

търговска камара след митническия контрол; че ответниците не доказват, че грешката на тайванските органи е била предизвикана от изявленията на подизпълнителя и на дружеството UPSOLAR.

То изтъква грешката на тайванските органи, които разполагат със средства да проверят на място произхода на материалите и които не са обезсилили сертификатите за произход въпреки разследването на място на OLAF и информацията, получена след приемането на европейския регламент от 2014 г.

То се позовава на случай на непреодолима сила, поради факта че тази грешка не е можела да бъде открита от оператора, доколкото то не разполага със средствата за разследване и контрол на френските митнически органи и тайванските органи.

Що се отнася до това, че грешката е трудно установима, то припомня, че прилаганата правна уредба е особено сложна в международен контекст, който трудно може да бъде разбран от МСП; че то не е специализирано в митническите въпроси и не може да извърши изисквания от общностните органи задълбочен анализ, за да разкрие действителния произход на панелите.

То припомня, че преди да започне договорни отношения с дружеството UPSOLAR, е извършило чрез независимо дружество контрол върху условията за производство на слънчевите панели от тайванския подизпълнител. То уточнява, че дружеството UPSOLAR го е уведомило за резултатите от проверките на място, извършени от проверяващите дружества.

То поддържа, че тежестта на доказване на обстоятелството, че е могло да открие действителния произход на панелите, се носи от митническата администрация, която се позовава на него. То изтъква, че докладът на OLAF от ноември 2014 г. не съдържа никакви доказателства за негово поведение, насочено към избягване на митата.

То се позовава на своята добросъвестност, призната в протокола от 15 декември 2015 г.

При условията на евентуалност иска опрощаване на митата по съображения за справедливост (член 120 от Митническия кодекс на Съюза). Твърди, че е било в особено положение и не е виновно за недобросъвестно поведение или груба небрежност; че условията за опрощаване на мита са изпълнени.

То посочва, че е приело необходимите мерки, за да ограничи търговския риск, свързан с операцията, като е провело проучвания и проверки на място. Позовава се и на грешката на тайванските органи при контрола.

При условията на евентуалност спрямо предходното то твърди, че френските митнически органи са нарушили член 41 от Хартата на основните права и член 22 от Митническият кодекс на Съюза и че не му е било осигурено правото да бъде изслушано. То посочва, че окончателният отказ за опрощаване е бил изготвен преди изтичането на 30-дневния срок в рамките на правото на изслушване, което му е било съобщено на 21 септември 2019 г., и в самия ден, в който е изпратило становището си.

Добавя, че е претърпяло вреда поради неблагоприятното решение на митническата администрация.

Френската митническа администрация иска жалбите да бъдат отхвърлени. То иска дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT да бъде осъдено да му заплати сумата от 3 000 евро за съдебни разноски.

Тя поддържа, че сертификатът, издаден от тайванските органи, не позволява да се докаже митническият произход на стоките в рамките на антидъмпинговото законодателство. Уточнява, че посочената физическа проверка в Тайван се е отнасяла до внесени по-рано панели.

Добавя, че протоколът от 15 декември 2015 г. не съдържа признание за грешка, която не може да бъде открита, а само липсата на доказателство за недобросъвестност от страна на дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Тя оспорва всякаква грешка на самите митнически служби, изразяваща се в активно поведение от нейна страна. Поддържа, че никога не е дала уверения на оператора по отношение на произхода на внасяните стоки. Тя отговаря, че самите стоки и придружаващите ги документи не позволяват да се постави под въпрос произходът им през месеците от декември 2013 г. до май 2014 г. Уточнява, че не е разполагала с данни, които да могат да установят грешния произход на стоките преди получаването на заключенията на OLAF след мисията от ноември 2014 г.; че органите на трета държава не са оправомощени да определят непреференциалния произход на продуктите в рамките на антидъмпинговата политика на европейските органи и че няма споразумение за сътрудничество между тайванските и европейските органи по този въпрос. От това тя заключава, че грешката на тайванските органи не може да бъде приета като условие за опрощаване на митата. Тя добавя, че разследването на OLAF е разкрило наличието на измами при издаването на сертификатите за произход; че пасивната грешка не може да бъде приета, тъй като администрацията не е приела декларациите, въпреки че е разполагала с доказателства, които да ѝ позволят да открие грешките при декларирането; че доколкото грешката на властите не е съществена, не е необходимо да се разглежда условието, свързано с невъзможността за откриването ѝ, и условието за добросъвестност на оператора.

При условията на евентуалност по отношение на въпроса за справедливостта тя отговаря, че недобросъвестността на доставчика не е особено обстоятелство за оператора, а присъщ на търговията риск, за който той може да бъде застрахован. Тя добавя, че неизпълнението на задълженията от страна на неговия доставчик UPSOLAR не представлява особено обстоятелство, което Европейският съюз трябва да понесе в тежест.

При условията на евентуалност спрямо предходното тя се позовава на грешка в датата, поставена върху отговора на администрацията, изпратен на 26 ноември 2021 г. от LRAR. Посочва, че дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT не е посочило нови доказателства спрямо изложените по-горе.

На 27 март 2023 г. е постановено определение за приключване на съдебното дирене и делото е насрочено за устно изслушване на 11 септември 2023 г.

С писмено становище, подадено на 29 август 2023 г., митническата администрация иска отмяна на определението за приключване, за да може да посочи постановеното на 9 май 2023 г. решение.

Делото е върнато в етапа на съдебно дирене на 23 октомври 2023 г.

С писмено становище, подадено на 22 октомври 2023 г., дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT иска да бъдат отправени преюдициални запитвания до Съда на Европейския съюз и да се спре производството.

В писмено заключение, подадено на 10 февруари 2024 г., дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT иска от съда по съдебното дирене:

- да обяви жалбата му за допустима и основателна,
- вследствие на това да постанови освобождаване от отговорност и/или опрощаване на митата за сумата от 2 405 887 евро, както и на лихвите за забава и глобите,
- ако е необходимо, на основание член 267ДФЕС да отправи до Съда на Европейския съюз следният преюдициален въпрос:

[...] [преюдициални въпроси в диспозитива на решението]

- Да спре производството по жалбата до произнасянето на Съда на Европейския съюз.

То твърди, че е използвало много външни средства чрез извършването на проверки посредством независими дружества; че Европейската комисия е започнала международно разследване чрез OLAF; че митническата администрация е трябвало да го информира за съвкупността от признаци, въз основа на които може да се предположи, че панелите могат да бъдат с

произход от Китай; че митническата администрация не е изпълнила задължението си за полагане на грижа; че на 24 февруари 2014 г. тя е извършила проверки на документи и физически проверки, без да посочи каквото и да било несъответствие по отношение на произхода на стоките; че митническата администрация е приела и валидирала вноса на стоки за свободно обращение и за потребление.

То поддържа, че е поискало да се ползва от опрощаването както въз основа на грешката на компетентните органи, така и въз основа на клаузата за справедливост; че френската митническа администрация, която има обвързана компетентност, е била длъжна да предаде преписката на Европейската комисия, която да приеме решение.

В писмено заключение, подадено на 9 януари 2024 г., френската митническа администрация иска да се установи, че не са изпълнени условията за опрощаване по член 119 и член 120 от Митническият кодекс на Съюза; да се установи, че редакцията на член 116 от Митническият кодекс на Съюза е ясна и не се нуждае от тълкуване; да се установи, че искането на дружеството TENERGIE за опрощаване не следва да се препраща на Европейската комисия и вследствие на това да отхвърли исканията му; да не се произнася по съдебните разноски.

Тя твърди, че не е необходимо да препраща преписка на Комисията, тъй като счита, че условията по член 116 от МКС не са изпълнени; че Комисията не е нарушила задълженията си; че не е допуснала грешка по смисъла на член 119 от МКС; че обстоятелствата по случая са свързани с резултатите от разследване на Съюза; че към момента на вноса или на последващите проверки, извършени от службите на Fos и SRE, митническите органи никога не са давали уверения на оператора относно декларирания произход на продуктите; че администрацията не може да бъде упреквана за приемането на сертификатите за непреференциален произход, тъй като тези документи изобщо не се изискват при вноса; че френските митнически органи не са допуснали никаква активна грешка, тъй като не са имали никаква причина да се съмняват в декларирания произход и не са приложили неправилно приложимата правна уредба.

За по-подробно изложение на основанията и исканията на страните се препраща към посочените по-горе писмени становища.

МОТИВИ НА РЕШЕНИЕТО:

Съгласно член 49, алинея 2 от Гражданския процесуален кодекс, „когато разрешаването на спор зависи от въпрос, който поражда сериозни затруднения и е от компетентността на административния съд, първоначално сезираният съд го изпраща на компетентния административен съд. (.). Той спира производството до постановяване на решението по преюдициалния въпрос“.

Съгласно член 378 от Гражданския процесуален кодекс „решението за спиране на производството спира производството за времето [или] до настъпването на посоченото в него събитие“.

Член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

„Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася преюдициално относно:

- a) тълкуването на настоящия договор;
- б) валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред юрисдикция в държава членка, тази юрисдикция би могла, ако счита, че по този въпрос е необходимо решение, за да бъде постановено нейното решение, да поиска от Съда на Европейския съюз да се произнесе.

Когато такъв въпрос е повдигнат по всячко дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда на Европейския съюз (.).“

Член 116 от Митническия кодекс на Съюза гласи:

„1. Съгласно условията, предвидени в настоящия раздел, размерът на вносните или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания:

- a) надвзети суми на вносните или износните мита;
- б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора;
- в) грешка на компетентните органи;
- г) в интерес на справедливостта.

[...]

3. Когато митническите органи смятат, че следва да се разреши възстановяване или опрощаване, въз основа на член 119 или 120, въпросната държава членка предава досието на Комисията за вземане на решение във всеки един от следните случаи:

- a) когато митническите органи считат, че особените обстоятелства се дължат на неизпълнение от страна на Комисията на нейните задължения;

б) когато митническите органи считат, че Комисията е допуснала грешка по смисъла на член 119;

в) когато обстоятелствата по случая са свързани с констатациите от разследвания на Съюза съгласно Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси или съгласно друго законодателство на Съюза, или по споразумение, сключено от Съюза със страни или групи страни, в което са включени разпоредби за провеждане на такива разследвания от Съюза;

г) когато размерът на сумата, която може да подлежи на заплащане от въпросното лице във връзка с една или повече операции по внос и износ, е равен или надвишава 500 000 евро в резултат на грешка или особени обстоятелства.

Независимо от първа алинея, досиетата не се предават в нито един от следните случаи:

а) когато Комисията вече е приела решение по случай, включващ въпроси, които са съпоставими от фактическа и правна гледна точка;

б) когато Комисията вече разглежда случай, включващ въпроси, които са съпоставими от фактическа и правна гледна точка.

4. При спазване на правилата относно компетентността за вземане на решение, когато служебно митническите органи установят в сроковете, посочени в член 121, параграф 1, че размерът на вносните или износните мита подлежи на възстановяване или опрощаване съгласно членове 117, 119 или 120, те пристъпват по своя собствена инициатива към възстановяване или опрощаване.

5. Не се разрешава възстановяване или опрощаване, в случай че, уведомяването за митническо задължение, е в резултат на въвеждане в заблуждение от страна на длъжника.

6. Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи.

Въпреки това, лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи.

В този случай лихвата се плаща от датата на изтичане на три-месечния период до датата на възстановяване. Лихвеният процент се определя съгласно член 112.

7. Когато митническите органи са разрешили неоснователно възстановяването или опрощаването, първоначалното митническо задължение става отново изискуемо, доколкото не е изтекъл срокът по член 103“.

Член 119 — Грешка на компетентните органи.

„1. В случаи, различни от посочените в член 116, параграф 1, втора алинея и членове 117, 118 и 120, възстановяване или опрощаване на вносните или износните мита се извършва когато, в резултат на грешка от страна на компетентните органи, първоначално съобщеният размер на митническото задължение е бил по-малък от дължимия размер, ако са изпълнени следните условия:

- а) длъжникът, според обстоятелствата, не би могъл да открие тази грешка; и*
- б) длъжникът е действал добросъвестно.*

[...]“.

Член 120 - В интерес на справедливостта.

„1. В случаи, различни от посочените в член 116, параграф 1, втора алинея и членове 117, 118 и 119, възстановяване или опрощаване на размера на вносните или износните мита в интерес на справедливостта се извършва, когато митническото задължение е възникнало при особени обстоятелства, които не се дължат на въвеждане в заблуждение или явна небрежност от страна на длъжника.

2. Посочените в параграф 1 особени обстоятелства се установяват, когато е видно, че длъжникът се намира в изключително положение в сравнение с други оператори, извършващи същата стопанска дейност, и че при отсъствието на такива обстоятелства той не би попаднал в неизгодно положение поради събирането на вносните или износните мита“.

Тъй като става въпрос за спор пред първоинстанционен съд, чието решение подлежи на обжалване, отправянето на преюдициално запитване за тълкуване до Съда на Европейския съюз не е задължително.

В случая разрешаването на настоящия спор зависи от въпрос, който поставя сериозни затруднения.

Всъщност дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT счита, че при декларирането на стоките пред митническите органи е представило всички необходими документи, и по-специално тайванския сертификат за произход, и че въпреки физическия контрол на стоките през февруари 2014 г. и поставените от митническия представител въпроси френските митнически органи никога не са изразили каквито и да било резерви, нито са повдигнали каквито и да било несъответствия относно произхода на стоките; че по този начин те са приели и утвърдили вноса на стоки за допускане за свободно обращение и за потребление.

Поради това то счита, че приемането на митническата декларация с неправилно тарифно класиране на разглежданите стоки представлява грешка по смисъла на член 119 от Митническия кодекс на Съюза.

Освен това дружеството посочва, от една страна, че веднага след започването на разследването от OLAF европейските и френските органи са знаели за рисковете, свързани с вноса, и е трябвало да предупредят икономическите оператори за поетите рискове; от друга страна, че митническата администрация, чиято проверка се основава главно на заключенията от проведеното от OLAF международно разследване, отговарящо точно на критериите, установени в разпоредбите на членове 2 и 20 от Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г., е трябвало да препрати искането на дружеството за опрощаване до Европейската комисия.

В това отношение е важно да се припомни, че в доклада на OLAF се уточнява, че на 24 ноември 2014 г. OLAF е получила данни от тайванските митнически органи относно прехвърлянето през Тайван в ЕС на над 1 200 контейнера, съдържащи слънчеви панели с произход или изпратени от Китайската народна република. Тези данни се отнасят до вноса в свободна зона (митническа декларация F1) в Тайван и реекспорта на стоките му от свободните зони на Тайван (митническа декларация F5). Първоначален анализ на данните, предоставени от OLAF, показва, че общо 925 единични контейнера, съдържащи слънчеви панели, могат да бъдат свързани с декларирания от държавите членки внос в ЕС.

Така, за да се спази целта на механизма, насочен към това да се позволи на Комисията да гарантира единна общностна съдебна практика в тази област и да се избегнат всякакви пречки за съгласуваното прилагане на Митническия кодекс на Съюза, дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT има основание да постави въпроса дали митническата администрация е трябвало да осигури предаването на преписката на Европейската комисия.

Следователно в интерес на доброто правораздаване е да се спре производството и да се отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по следните въпроси, поставени от дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT:

[...] [изложение на преюдициалните въпроси в диспозитива].

[...] [процесуални въпроси]

ПО ИЗЛОЖЕНИТЕ СЪОБРАЖЕНИЯ:

[...] [национална процедура]

ОТПРАВЯ до Съда на Европейския съюз преюдициално запитване със следните преюдициални въпроси, поставени от дружеството TENERGIE DEVELOPPEMENT:

1. В случай че дружеството жалбоподател отговаря, както в настоящия случай, на условията, посочени в членове 119 и 120 от Митническият кодекс на Съюза, трябва ли член 116 от този кодекс да се тълкува в смисъл, че задължава компетентните национални органи да изпратят преписката по искането за опрощаване на нотифицираните мита на Европейската комисия?

2. Ако отговорът на предходния въпрос е в смисъл, че тези национални органи имат обвързана компетентност в такъв случай, може ли неизпълнението на задължението за предаване на преписката по искането за опрощаване на Европейската комисия да доведе до опрощаване на наложените мита и санкции?

3. При отрицателен отговор на втория въпрос, може ли да се приложи принципът, съгласно който държава членка трябва да поправи вредите, причинени на частноправни субекти поради това, че не е спазила правото на Европейския съюз, ако вредите се дължат изцяло на това неспазване, когато тази държава членка е приложила неправилно член 116 от Митническият кодекс на Съюза, при положение че бъде прието, че предписаното в него задължение за предаване на преписката по молбата за опрощаване на мита предоставя права на частноправните субекти, че това нарушение е достатъчно съществено и че съществува пряка причинно-следствена връзка между него и претърпяната от увреденото лице вреда?

[...] [спиране на производството]

[...] [национални процесуални въпроси]